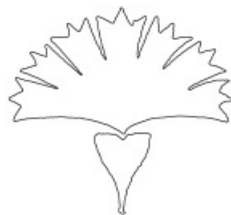

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2010

αρ. φύλλου 136

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ, ΑΛΛΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (προς το παρόν) ΕΠΙΒΙΩΣΕ

Το αποτέλεσμα της πρώτης Κυριακής

Την πρώτη Κυριακή των αυτοδιοικητικών εκλογών (7/11/10) εκφράστηκε η αποδοκιμασία μιας σαφούς πλειοψηφίας του ελληνικού λαού προς την πολιτική του μνημονίου. Η ανάδειξη του μνημονίου σε κεντρικό ζήτημα των αυτοδιοικητικών εκλογών έγινε με πρωτοβουλία της αντιπολίτευσης (κυρίως της αξιωματικής) και το μήνυμα δόθηκε κυρίως στις περιφερειακές εκλογές. Στις δημοτικές εκλογές έπαιξαν σημαντικότερο ρόλο οι τοπικές συνθήκες, οι επιλογές των προσώπων κ.λπ.

Μεγάλος αριθμός ψηφοφόρων, όμως, ενώ αντιτίθενται στο μνημόνιο, έκαναν αποχή ή ψήφισαν τα κόμματα του μνημονίου, υποκύπτοντας στις γνωστές μεθόδους υφαρπαγής της ψήφου, αυταπατώντας ότι θα βρουν ατομικές λύσεις στα εντεινόμενα από την κρίση προβλήματά τους. Έτσι η έκταση της αποδοκιμασίας δεν ήταν τόσο μεγάλη και τα ΜΜΕ την παρουσίασαν ακόμη μικρότερη απ' όσο πράγματι ήταν.

Η δεύτερη Κυριακή και το τελικό αποτέλεσμα

Τη δεύτερη Κυριακή οι κυβερνητικοί υποψήφιοι πήραν αρκετές ψήφους από πολίτες που την πρώτη Κυριακή ψήφισαν αντιμνημονιακά, ενώ οι υποψήφιοι της Ν.Δ. πήραν ή λιγότερες ή ελάχιστες επιπλέον ψήφους. Στη Θεσσαλονίκη, (συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΝΕΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το διήμερο 19-20 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η διάσκεψη κορυφής του ΝΑΤΟ στη Λισαβόνα. Θέματα της διάσκεψης ήσαν: α) Η συνέχιση της ΝΑΤΟικής κατοχής του Αφγανιστάν (χωρίς να ομολογούν ότι έχασαν τον πόλεμο). β) Η **αντιπυρραλική ασπίδα** (μέρος της οποίας εγκαθίσταται στην Τουρκία). γ) Οι σχέσεις με τη **Ρωσία** (η οποία δέχθηκε να χρησιμοποιούν εδάφη της οι νατοϊκοί).

Η διάσκεψη αυτή καθόρισε το **νέο δόγμα** του ΝΑΤΟ, με το οποίο αλλάζει ο χάρτης ελέγχου της

(συνέχεια στη σελ. 11)

Λένε: «Μνημόνιο ή χρεοκοπία», αλλά είναι: «ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΙΣΟΝ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ»

Όσο βαθιάει η δυστυχία και η ανέχεια στην κοινωνία μας λόγω της εφαρμογής του μνημονίου, η κατοχική κυβέρνηση και οι σύμμαχοί της (Ντόρα, Καρατζαφέρης) προβάλλουν ως μοναδικό επιχείρημα ότι, αν δεν είχαν ψηφίσει το μνημόνιο, η χώρα θα είχε χρεοκοπήσει, το κράτος δε θα είχε να πληρώσει μισθούς και συντάξεις και οι τράπεζες θα χρεοκοπούσαν επίσης, με αποτέλεσμα οι καταθέτες να χάσουν τις καταθέσεις τους! Όλα ψέματα!

Στάση πληρωμών- μερική χρεοκοπία

Πρώτ' απ' όλα, και με το μνημόνιο ήδη υπάρχει στάση πληρωμών του κράτους σε παραγωγικούς τομείς. Δεν πληρώνει τις ασφαλιστικές του εισφορές στα ταμεία (9 δισ. χρωστά μόνο στο ΙΚΑ), δεν πληρώνει τα φάρμακα και τα νοσοκομειακά είδη (500 εκ. χρωστά μόνο στους φαρμακοποιούς), δεν πληρώνει τους εργολάβους για ήδη κατασκευασμένα δημόσια έργα (500 εκ. οι οφειλές), καθυστερεί τις επιστροφές του ΦΠΑ, χρωστάει στους ωρομίσθιους καθηγητές, που περιμένουν μήνες για να πληρωθούν ψιχία, ανέστειλε τη λειτουργία 3 στρατιωτικών νοσοκομείων στη Θράκη (για να εξακριβώσει δήθεν το κόστος λειτουργίας τους) και άλλα ων

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΑΦΟΥ ΘΑ ΦΥΓΟΥΝ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΖΑΜΙ;

Μόλις πριν από λίγες μέρες (18 του Νοέμβρη) δημοσιεύτηκε το σχέδιο νόμου (μετά από μήνες διαβουλεύσεων) στο οποίο ενσωματώνεται μια «σκληρή» κοινοτική οδηγία **«σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη-μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών»**, στο λαβυρινθώδες κείμενο του οποίου ουσιαστικά δυσκολεύει την απέλαση που διακηρύττει...

Κι ενώ δεν εγκαταστάθηκαν ακόμη οι νέοι δήμαρχοι Αθηνών και Θεσσαλονίκης (που είναι υπέρ... των μεταναστών), οι εξ Ανατολών λαθρομετανάστες (η πλειονότητα των συμμετεχόντων) έκαναν μια

(συνέχεια στη σελ. 10)

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ, ΑΛΛΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (προς το παρόν) ΕΠΙΒΙΩΣΕ

π.χ. ο Παπαθεμελής πήρε 7500 ψήφους και ο ΛΑΟΣ (που, υποτίθεται, ότι στήριξε Γκιουλέκα) 4500, ενώ ο Γκιουλέκας αύξησε τις ψήφους του μόνο κατά 4500. Αντιθέτως, ο Μπουτάρης πήρε το σύνολο σχεδόν των αντιμνημονιακών οικολόγων και συνασπισμένων, 10.500 επιπλέον ψήφους. Στην Πελοπόννησο ο Δράκος πήρε 12.000 λιγότερες ψήφους.

Έτσι το ΠΑΣΟΚ επικράτησε στις περιφέρειες (8-5) και πήρε μετά πολλά χρόνια τους δήμους της πρωτεύουσας και της συμπρωτεύουσας, κερδίζοντας τις εντυπώσεις.

Με τα δεδομένα αυτά, οι ξένοι προστάτες και η κατοχική τους κυβέρνηση με τους πολιτικούς της συμμάχους (που περιμένουν τη στιγμή που θα περιληφθούν στο κυβερνητικό σχήμα) θεωρούν ότι έχουν το ελεύθερο να προχωρήσουν σε περαιτέρω άγρια αφαίμαξη των Ελλήνων εργαζομένων και συνταξιούχων, σε επαχθείς παραχωρήσεις στο Αιγαίο και την Κύπρο (βλ. ειδικά άρθρα), τη Θράκη και το σκοπιανό, σε παράδοση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ξένους και στο ιδιωτικό κεφάλαιο κ.λπ. [Στον αντίποδα: Μόλις η κυβέρνηση της Ιρλανδίας αποφάσισε να προσφύγει στην τρόικα για υπογραφή μνημονίου, την άλλη μέρα έπεσε! Εμείς μάλλον πρέπει να ντρεπόμαστε!]

Για την αποχή

Η αποχή μεγάλωσε τη δεύτερη Κυριακή, προς όφελος των κατοχικών, αφού δεν αθροίστηκαν οι αντιμνημονιακές ψήφοι. Και σ' αυτό έπαιξαν τον ύπουλο ρόλο τους τα ΜΜΕ, που, με στημένες ή επιλεγμένες συνεντεύξεις, οδήγησαν τους πιο εξοργισμένους με το μνημόνιο στην αποχή, το άκυρο και το λευκό, όπως δείχνουν και οι σχετικές δημοσκοπήσεις.

Την ώρα που σε λίγους μήνες κρίνεται το μέλλον της πατρίδας μας, η ακεραιότητά της και η ταυτότητά της, την ώρα που το 11% των κατοίκων της Αθήνας τρέφεται στα συσσίτια και το 1/3 δεν μπορεί να πληρώσει τη ΔΕΗ, κάποιιο «προοδευτικοί» και «επαναστάτες», μόνιμοι προπαγανδιστές στα ΜΜΕ, ενώ οι ίδιοι ασφαλώς ψήφιζαν ΠΑΣΟΚ, έπειθαν τους πλέον θιγόμενους από το μνημόνιο (νέους, απολυμένους κ.λπ.) ότι η πιο επαναστατική στάση είναι η αποχή, με τη γιγάντωση της οποίας ανοίγουν δήθεν τη συζήτηση για ... το τέλος της μεταπολίτευσης και την ανατροπή του πολιτικού συστήματος!! (Όσοι εδώ και χρόνια υποστηρίζουμε πραγματικά αυτές τις απόψεις ποτέ δε φιλοξενηθήκαμε στα κανάλια τους, ούτε πρόκειται!) Μέχρι να βρουν άκρη οι «επαναστάτες» μ' αυτή τη συζήτηση, οι κατοχικοί

θα έχουν ολοκληρώσει το καταστροφικό τους έργο.

Την αποχή μπορεί ο καθένας να την ερμηνεύσει όπως θέλει, το ίδιο βεβαίως έκαναν οι κατοχικοί, θεωρώντας το αποτέλεσμα ως ψήφο εμπιστοσύνης ή, έστω, ανοχής προς την κυβέρνηση του μνημονίου.

Ο ρόλος των ΜΜΕ

Ο ρόλος των ΜΜΕ στη διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος δεν εξαντλείται στα παραπάνω. Επί ένα χρόνο προσπαθούν να πείσουν ότι την κύρια ευθύνη για το χάλι της οικονομίας φέρει η (τραγική, όντως) Σετία της Ν.Δ. και ότι η κυβέρνηση του Γιωργάκη (έστω με λάθη, παραλείψεις, υπερβολές, αλαζονεία) αγωνίζεται για το καλό της χώρας!

Λίγες μέρες πριν από τις εκλογές έδωσαν ρέστα! Σε συνεννόηση με την κυβέρνηση και τους συμμάχους της δημιούργησαν μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα οικονομικής τρομοκρατίας με τη διακαναλική και τη μπλόφα περί πρόωρων βουλευτικών εκλογών, που θα είχαν δήθεν ως αποτέλεσμα την αδυναμία του κράτους να πληρώνει μισθούς και συντάξεις, τη δέσμευση των καταθέσεων κ.λπ. Το αποτέλεσμα των αυτοδιοικητικών εκλογών ήταν γνωστό εκ των προτέρων από τις κρυφές δημοσκοπήσεις, εκλογές βουλευτικές ήταν βέβαιο ότι δε θα γίνουν, γιατί δεν τις ήθελαν οι ξένοι προστάτες και δανειστές ούτε τα κόμματα που τους εξυπηρετούν, αφού η εκλογική τους δύναμη θα μειωνόταν. Η μπλόφα είχε ως συνέπειες περιορισμό της πτώσης του ΠΑΣΟΚ και εκτίναξη του spread από τις 650 στις 900 μονάδες, και τα δύο προς μεγάλη ικανοποίηση των ξένων, που αύξησαν και πάλι τα κέρδη τους!

Απέφυγε τη μεγαλύτερη πτώση το ΠΑΣΟΚ

Παρότι από την κυβερνητική πολιτική υποφέρει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, νομίζουμε ότι η πτώση του ΠΑΣΟΚ δεν πήρε μεγαλύτερες διαστάσεις και για τους εξής, πέραν όσων προαναφέραμε, λόγους:

Α) Με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση από το 1981 και μετά η διαφθορά στο δημόσιο βίο γενικεύτηκε και θεωρείται πλέον ένα φυσιολογικό φαινόμενο. Οι διορισμοί «ημετέρων», η αναξιοκρατία, οι παράνομες και χαριστικές επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις και δανειοδοτήσεις, η συγκάλυψη παρανομιών, οι μίζες είναι κυρίαρχο στοιχείο της πολιτικής ζωής, που δεσμεύει μεγάλο αριθμό πολιτών (και τις οικογένειές τους) στο κυβερνητικό κόμμα.

Β) Η φθορά των συνειδήσεων στο χώρο του ΠΑΣΟΚ έχει προχωρήσει τόσο ώστε οι πολλοί να μην αντιδρούν ακόμη κι όταν το κόμμα τους συμμαχεί με ό,τι χειρότερο κοινωνικά (Μάνος, Ανδριανόπουλος) ή πολιτικά (Καρατζαφέρης, →

μητσοτακέικο), π.χ. υπερψήφιση μνημονίου, περιφέρεια Πελοποννήσου, δήμος Θεσσαλονίκης.

Γ) Το ΠΑΣΟΚ είχε την υποστήριξη σύσσωμου σχεδόν του ξένου παράγοντα, με το άφθονο χρήμα, τους πολυπρόσωπους μηχανισμούς, τα ΜΜΕ, τις ανεξάρτητες αρχές, τις ΜΚΟ κ.λπ. Ειδικά τα ΜΜΕ, πέραν όσων προαναφέραμε, επέφεραν συνεχή ύπουλα χτυπήματα στους εχθρούς του μνημονίου, ενώ προστάτευαν σκανδαλωδώς τους υποστηρικτές του. Ο Γενικός Διευθυντής του ΔΝΤ Στρος-Καν πανηγυρίζει: «Αυτό που με ενδιαφέρει ... είναι ... ότι η κυβέρνηση, με το πρόγραμμα του ΔΝΤ, έγινε κατανοητή από την κοινή γνώμη και ότι η κοινή γνώμη υποστηρίζει την κυβέρνηση»!! (δηλώσεις στο ραδιοφωνικό δίκτυο France Inter στις 15/11/10) Ο πρόεδρος της Ε.Ε. Βαν Ρομπάι είναι επίσης σαφής: «Ποιος άλλος εκτός από το σοσιαλιστή Έλληνα πρωθυπουργό θα μπορούσε να υπερασπιστεί καλύτερα τα ευρωπαϊκά μέτρα λιτότητας;» (Κυριακάτικη 21/11/10) Μαζί με τους ξένους συντάσσεται, όπως πάντα, και η μεγαλοαστική τάξη της Ελλάδας, όπως δείχνουν και τα αποτελέσματα του Κολωνακίου, όπου ο Καμίνης πήρε το υψηλότερο ποσοστό του.

Δ) Η Ντόρα, που πριν από ένα χρόνο είχε την υποστήριξη του 40% των μελών της Ν.Δ., είναι βέβαιο ότι εξακολουθεί να επηρεάζει μεγάλο μέρος απ' αυτούς και υποστήριξε το ΠΑΣΟΚ αλλού από τον πρώτο γύρο, π.χ. Θεσσαλονίκη, Πελοπόννησος, κι αλλού στο δεύτερο, π.χ. Αθήνα.

Ε) Το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής έκανε εκστρατεία υπέρ του υποψηφίου του ΠΑΣΟΚ (μέχρι ψηφοφόρους από την Τουρκία κουβάλησε), που κέρδισε την περιφέρεια Αν. Μακεδονίας και Θράκης, παίρνοντας 65% στο νομό Ροδόπης (το μοναδικό όπου πλειοψηφεί το μειονοτικό στοιχείο), ενώ μειοψήφισε και στους 4 υπόλοιπους νομούς! Αποκαλύφθηκε ότι παραμονές εκλογών ο Ξυνίδης είχε συνάντηση με τον ψευδομουφτή!

Το εκλογικό αποτέλεσμα ανέβαλε επ' αόριστον τα σχέδια αμφισβήτησης της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και της πολιτικής της. Κανείς δεν περιμένει ότι το ΠΑΣΟΚ θα επιστρέψει ποτέ στις αρχές της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου, αλλά θα μπορούσε η κομματική βάση του να αποτρέψει τα χειρότερα, όπως έκανε η βάση της Ν.Δ. ένα χρόνο πριν.

Οι (ανυπέμβλητες;) δυσκολίες του Α. Σαμαρά

Ο Αντ. Σαμαράς είχε μια μεγάλη (και απρόσμενη, για τους περισσότερους) επιτυχία πέρσι στις εσωκομματικές εκλογές, αλλά στη συνέχεια έχει σοβαρά προβλήματα:

Α) Δεν μπόρεσε να πείσει τον ελληνικό λαό ότι η σημερινή Ν.Δ. είναι διαφορετική από το κόμμα

που κυβέρνησε τη χώρα κατά τραγικό τρόπο επί 5 χρόνια. Το «αναγεννημένη Ν.Δ.» το τόνισε μετά τις εκλογές, κατόπιν εορτής. Μάλλον δεν μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό, γιατί θα ερχόταν σε σύγκρουση και με τους καραμανλικούς τη στιγμή που βρίσκεται σε θανάσιμη σύγκρουση με το μητσοτακέικο.

Β) Ηγείται ενός κόμματος που τα περισσότερα στελέχη του (όχι τα μέλη του) δεν πιστεύουν και δε στηρίζουν τη γραμμή του. Άλλοι είναι έτοιμοι να προσχωρήσουν στο κόμμα της Ντόρας κι άλλοι κρατούν στάση αναμονής. Κι αυτά ο κόσμος τα βλέπει.

Γ) Μια παράταξη που για δεκαετίες είχε την υποστήριξη του κατεστημένου και του ξένου παράγοντα βλέπει τώρα ότι όλοι αυτοί στηρίζουν μετά μανίας τους «σοσιαλιστές»! Πώς να συνηθίσουν να στηρίζονται στις δικές τους δυνάμεις άνθρωποι που μέχρι τώρα ήξεραν ότι είχαν ισχυρή προστασία και χτυπούσαν την πόρτα του πολιτευτή για την προσωπική επίλυση των προβλημάτων τους;

Ο Σαμαράς, νομίζουμε, έκανε και ένα λάθος τακτικής. Βιάστηκε να ερμηνεύσει ως νίκη της Ν.Δ. το αποτέλεσμα της πρώτης Κυριακής, ενώ θα έπρεπε να το θεωρήσει ως αποδοκιμασία του μνημονίου. Τα επινίκια μπορούσαν να περιμένουν μια βδομάδα. Έτσι το μεγαλύτερο μέρος των αντιμνημονιακών των άλλων ψηφοδελτίων πήγε στην αποχή, το λευκό και το άκυρο, το μικρότερο μέρος (αλλά καθοριστικό για την έκβαση των μονομαχιών) πήγε στο ΠΑΣΟΚ και ελάχιστο στη Ν.Δ.

Πάντως το συνολικό αποτέλεσμα σταθεροποίησε τη θέση του Σαμαρά στην προεδρία της Ν.Δ. και θα την κρατήσει, εφ' όσον το κόμμα καταγράψει μια ανοδική τάση. Τα σχέδια για ανατροπή του και επάνοδο της Ντόρας αναβάλλονται επ' αόριστον. Έτσι η Ντόρα προχώρησε στην ίδρυση του δικού της κόμματος, διακηρύσσοντας απροκάλυπτα την πίστη της στο νεοφιλελευθερισμό. Το χειρότερο με τους μητσοτάκηδες είναι ότι ποτέ δεν ντρέπονται γι' αυτό που είναι! Πάντως ο αρραβώνας του ΠΑΣΟΚ με τη Ντόρα έγινε ήδη στις περιφερειακές της Κρήτης.

Και πάλι για την αποχή

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» εξηγήσαμε γιατί το ΑΣΚΕ είναι γενικά εναντίον της αποχής, του άκυρου και του λευκού. Σ' αυτό το άρθρο εξηγήσαμε πώς οδήγησαν στην αποχή ή το άκυρο-λευκό τους πλέον θιγόμενους από το μνημόνιο πολίτες. Εξεμάνησαν με τη δήλωση του Προέδρου της Δημοκρατίας για την αποχή, την οποία το ΑΣΚΕ προσυπογράφει. Χρειάζεται, όμως, να προσθέσουμε →

κάτι ακόμη, γιατί όλα τα άλλα κόμματα κολακεύουν όσους έκαναν αποχή, θεωρώντας ότι από αυτούς είναι πιο εύκολο να αντλήσουν νέες ψήφους.

Η μεγάλη αποχή είναι πολυσήμαντη, καθένας γύρισε την πλάτη στις εκλογές για διαφορετικούς λόγους. Ένα μεγάλο μέρος απ' αυτούς απέχει βλέποντας τα πράγματα μέσα από το πιο αντιδραστικό, αντικοινωνικό, ατομικιστικό πρίσμα. Είναι άνθρωποι συνηθισμένοι στο ρουσφέτι, τους οποίους τώρα το σύστημα, αδηφάγο και αλαζονικό, αποφάσισε ότι δεν τους έχει ανάγκη κι έπαψε να τους εξυπηρετεί προσωπικά. Κι αφού δεν έχουν προσωπικό συμφέρον, δε βλέπουν κανέναν άλλο λόγο ν' ασχοληθούν με την πολιτική. Όλοι αυτοί, που τους προβάλλουν τα κανάλια ως πρότυπα συμπεριφοράς, μιλούν στον ενικό αριθμό: «Αφού κανείς δε με υπολογίζει, γιατί να πάω να ψηφίσω;» και άλλα παρόμοια. Ο πληθυντικός αριθμός τους είναι άγνωστος! Άξιοι της τύχης τους!

Οι υπόλοιποι απέχουν, γιατί βλέπουν ότι κανείς (απ' όσους τουλάχιστον προβάλλονται από τα ΜΜΕ) δεν τους εκφράζει, βλέπουν παντού διαφθορά και παρακμή και νομίζουν ότι τα πάντα είναι ελεγχόμενα και προκαθορισμένα. Αυτό το τελευταίο είναι σωστό εφ' όσον οι πολλοί κρατούν τη δική τους στάση και αφήνουν ανενόχλητους αυτούς που καταστρέφουν τη χώρα μας. Και η ανοχή είναι συνενοχή! Όταν δραστηριοποιηθούν, θα καταλάβουν τη δύναμή τους και θα επιβεβαιωθεί ότι ένας λαός ενωμένος και αποφασισμένος καθορίζει ο ίδιος το μέλλον του!

Νέο πολιτικό σκηνικό

Είναι προφανές ότι έχουμε ήδη μπει σε μια νέα φάση της πολιτικής ζωής. Το κατά τον τίτλο μόνο σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ είναι πλέον ο κύριος εκφραστής των συμφερόντων της μεγάλης αστικής τάξης και των ξένων. Διαθέτει εν δυνάμει συμμάχους τους παραδοσιακούς νεοφιλελεύθερους (Ντόρα, Μάνος), τον ανεκδιήγητο ακροδεξιό Καρατζαφέρη, τη «Δημοκρατική Αριστερά» του ευρωπαϊσμού, τους Οικολόγους-Πράσινους των ΜΚΟ, στους οποίους μπορεί να στηριχτεί όποτε χρειαστεί. Η Ν.Δ. μετατοπίζεται προς τις θέσεις της λαϊκής δεξιάς. Το ΚΚΕ αυτοαπομονώθηκε στο σταλινισμό του. Η «ανανεωτική αριστερά» βρίσκεται σε κρίση ύπαρξης. Όσοι ακροδεξιοί δεν κάρηκαν ακόμη με την ανοιχτή υποστήριξη του ΠΑΣΟΚ (Άνθιμος, Χρυσή Αυγή) κάνουν αισθητή την παρουσία τους με δηλώσεις και ενέργειες που αποθαρρύνουν τους δημοκρατικούς πολίτες να κινητοποιηθούν κατά των κατοχικών. Το νέο σκηνικό εγκυμονεί μεγαλύτερους κινδύνους, γι' αυτό η επαγρύπνηση πρέπει να ενισχυθεί.

ΟΙ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ» ΤΩΝ 2 ΔΗΜΩΝ

Στη μάχη για τους 2 μεγαλύτερους δήμους της χώρας οι κατοχικοί έβαλαν ως υποψηφίους δημάρχους τους μη κομματικούς Καμίνη και Μπουτάρη, δίνοντας σε κάποιους τη δικαιολογία να τους ψηφίσουν. Αλλά τέτοιου είδους μη κομματικοί είναι χειρότεροι από τους κομματικούς. Ο Γ. Σγουρός, π.χ., είχε εκλεγεί νομάρχης με την ψήφο των πολιτών, ως νομάρχης στήριξε εκδηλώσεις μνήμης για τις γενοκτονίες των Αρμενίων και των Ποντίων και (έστω υποκριτικά) διαφώνησε με το μνημόνιο. Ο (διατηρών και αμερικανική υπηκοότητα) Γ. Καμίνης διορίστηκε από το πουθενά επικεφαλής της κυριότερης «ανεξάρτητης» αρχής (εξυπηρετώντας πολυάριθμους πολίτες, που το «κακό» ελληνικό κράτος αδικούσε) και εκλήθη να συμμετάσχει στο πρώτο υπουργικό συμβούλιο! Τόσο σπουδαίος! Ο Γ. Μπουτάρης, ιδρυτικό μέλος της «Δράσης» του πλέον καθεστωτικού Στ. Μάνου, από τις προηγούμενες εκλογές είχε την υποστήριξη του ανθελληνικού ισραηλιτικού συμβουλίου Θεσσαλονίκης (που δεν εκφράζει, βεβαίως, όλους τους Εβραίους Έλληνες πολίτες), δύο μέλη του οποίου εκλέχθηκαν για πρώτη φορά μεταπολεμικά δημοτικοί σύμβουλοι. Ο Μπουτάρης είχε προτείνει στο προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο τη μετονομασία της οδού Αγ. Δημητρίου σε Κεμάλ Ατατούρκ! Τώρα δηλώνει ότι θα φτιάξει στην πλατεία Ελευθερίας μνημείο (όχι των Τούρκων, αλλά) των Νεοτούρκων, που σφαγίασαν όλες τις μειονότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας! Φαίνεται ότι στα σχέδια που ξεκίνησε ο Σημίτης για μια «πολυπολιτισμική» Θεσσαλονίκη 4.000.000 κατοίκων, χωρίς εθνική ταυτότητα και με μειοψηφία τους Έλληνες έχουν επενδυθεί πολλά.

Οι 2 νέοι δήμαρχοι προσπαθούν τώρα να «οργανώσουν» τους υπόλοιπους «ανεξάρτητους» ή ανεξάρτητους δημάρχους, προφανώς για να βοηθήσουν την κατοχική κυβέρνηση ως «λαγοί» σε θέσεις που δεν τολμά να προβάλλει και κινήσεις που δεν τολμά να κάνει.

Ενημέρωση και ΜΜΕ

Η δημοσιογράφος Χρ. Κοραή στην «Ελευθεροτυπία» της 20/11 έγραψε άρθρο με τίτλο: «Ξέχασε την έξοδο από το Μνημόνιο ο Σαμαράς», στο οποίο τον κατηγορεί ότι έκανε στροφή. Μετά 2 μέρες (22/11) η ίδια και στην ίδια εφημερίδα τον κατηγορεί ότι δεν έκανε στροφή: «Επιμένει αντιμνημονιακά ο Σαμαράς», ο τίτλος!

Πολύ αντικειμενική η ενημέρωση που μας παρέχουν τα παπαγαλάκια του ΠΑΣΟΚ! Η ΕΣΗΕΑ τι λέει;

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΚΚΕ

Το ΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που είχε εκλογική άνοδο και σε ψήφους (70.000) και (κυρίως) σε ποσοστά. Αυτοί οι 70.000 ψηφοφόροι, όμως, που θεωρούν ότι έδωσαν τη σαφέστερη αντιμνημονιακή ψήφο, ήταν ένα πολύ μικρό μέρος όσων υποφέρουν από το μνημόνιο.

Στα θετικά του προεκλογικού αγώνα του ΚΚΕ καταγράφονται: α) Η υποστήριξη της άποψης ότι όλες οι πολιτικές γραμμές (όπως εκφράζονται από υποψηφίους άλλων κομμάτων, «αντάρτες» και ανεξάρτητους) που δεν ξεφεύγουν από τα όρια του συστήματος θα οδηγούσαν σε κρίση και ότι καμιά απ' αυτές δεν οδηγεί σε ασφαλή υπέρβασή της. β) Η ανάδειξη του εθνικού θέματος του Αιγαίου και των σχεδίων που εξυφαίνονται.

Στα αρνητικά καταγράφονται: α) Η παρασιώπηση των άλλων εθνικών θεμάτων, της Θράκης (η θέση του είναι ότι το θέμα είναι ταξικό!), του σκοπιανού (η θέση του είναι ότι το ζήτημα του ονόματος δεν είναι σημαντικό) και της Κύπρου (όπου υποστηρίζει το Χριστόφια, έστω χωρίς ενθουσιασμό). β) Η ισοπέδωση όλων των άλλων ψηφοδελτίων, με την

Α. Παπαρρήγα να ισχυρίζεται ότι «κάθε ψήφος που δεν πηγαίνει στο ΚΚΕ είναι πολιτική αυτοκτονία»!

Η μονοκομματική αντίληψη εκφράστηκε κατά ακραίο τρόπο στο ΜΕΓΚΑ 2 μέρες πριν από τις εκλογές, με τον ισχυρισμό του Θ. Παφίλη (αναφερόμαστε στις πιο ευπρόσωπες παρουσίες του ΚΚΕ) ότι οι ψήφοι υπέρ Κικίλια, Δημαρά και Μητρόπουλου είναι ψήφοι υπέρ του μνημονίου! Εάν το μείζον για το ΚΚΕ ήταν να μη βιώσουμε την κρίση με το χειρότερο τρόπο, να προσπαθήσουμε να την ξεπεράσουμε από τις καλύτερες δυνατές θέσεις και να μην υποστούμε ανεπανόρθωτες ζημιές στα εθνικά θέματα, θα έπρεπε να ισχυριστεί (όπως είναι και το αληθές) ότι όχι μόνο το σύνολο των ψήφων στους παραπάνω είναι αντιμνημονιακές, αλλά και πολλοί που για λόγους κομματικής πειθαρχίας ψήφισαν Σγουρό (που είχε δηλώσει αντίθετος του μνημονίου) ή Άδωνι διαφωνούν με το μνημόνιο. Αλλά το μείζον για το ΚΚΕ είναι η ενίσχυση του εαυτού του! Γι' αυτό ψηφίζεται από κάποιους ως έκφραση διαμαρτυρίας, αλλά όχι ως έκφραση ελπίδας και προοπτικής.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ, Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ

Ο πραγματικός ρόλος της ακροδεξιάς αποδείχτηκε για άλλη μια φορά όταν οι κατοχικοί χρειάστηκαν τις ψήφους του ΛΑΟΣ για το μνημόνιο, τις οποίες έδωσε πρόθυμα. Στη συνέχεια στήριξε το ΠΑΣΟΚ και εκλογικά, αλλού ανοιχτά (Αττική, Πελοπόννησος) κι αλλού υπογείως. Ο ΛΑΟΣ, προβαλλόμενος συνεχώς από τα ΜΜΕ, έχει αναλάβει εργολαβικά την πολεμική εναντίον όσων αντιδρούν στο μνημόνιο (Σαμαράς, αριστερά) και περιμένει την αποζημίωσή του, με τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση. Το εκλογικό αποτέλεσμα του ΛΑΟΣ έδειξε μια μικρή υποχώρηση της δύναμής του. Το δυσάρεστο είναι ότι κράτησε σχεδόν ολόκληρη τη δύναμή του, παρά την υπερψήφιση του μνημονίου.

Τα πιο δυσάρεστα συνέβησαν στον Άγιο Παντελεήμονα (εκεί που ο ελληνικός πληθυσμός υποφέρει περισσότερο από οπουδήποτε αλλού από την ανεξέλεγκτη παρουσία παράνομων μεταναστών) και γενικά στο δήμο της Αθήνας, όπου η «Χρυσή Αυγή» πήρε 20% και 5% αντιστοίχως. Η πικρή εμπειρία λέει ότι, όποτε οι ακροδεξιοί δηλώνουν ότι αναλαμβάνουν την προστασία των Ελλήνων και την υπεράσπιση των εθνικών δικαίων, κάποιους τους ανέθεσαν να παίξουν το ρόλο του προβοκάτορα και ακολούθησαν εθνικές τραγωδίες (π.χ. η χούντα στην Κύπρο). Στην εξαιρετικά ευαίσθητη αυτή περιοχή με μία μόνο ενέργεια η κατάσταση θ' αλλάξει άρδην, με δεδομένο ότι ανεπισήμως οι μουσουλμάνοι παράνομοι μετανάστες στην Ατ-

τική ανέρχονται στα 2.500.000!

Το μεγαλύτερο μέρος της αριστεράς κοιμάται τον ύπνο του δικαίου και προσπαθεί να στρατολογήσει κανένα ξένο, αφού δυσκολεύεται με τους Έλληνες! Τα υπόλοιπα, φαίνεται, τους είναι αδιάφορα!

Η κρίση της «ανανεωτικής αριστεράς»

Το χειρότερο που συνέβη στην «ανανεωτική αριστερά» σ' αυτές τις εκλογές δεν ήταν το εκλογικό αποτέλεσμα, το οποίο άλλωστε δεν ήταν και τόσο κακό, αλλά η διάσπασή της. Το ένα τμήμα της (Δημοκρατική Αριστερά) συνεργάστηκε με το ΠΑΣΟΚ στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές και θα συνεργαστεί και σε κυβερνητικό σχήμα, κρατώντας κάποια προσχήματα. Το άλλο (Αλαβάνος) ... κήρυξε την επανάσταση, με τρόπο που εξυπηρέτησε τους κατοχικούς.

Όσοι απέμειναν στο ΣΥΝ φοβούνται ότι, κι αν ακόμη δε διασπαστεί περαιτέρω, θα πάψει να είναι το χαϊδεμένο παιδί του συστήματος και των ΜΜΕ του. Η κρίση του χώρου δεν είναι πρωτίστως κρίση οργανωτική, αλλά κρίση ταυτότητας και φυσιογνωμίας. Είναι υπέρ των μεγαλοεπιχειρηματιών ξένων και Ελλήνων, άρα και της Ε.Ε., ή εναντίον; Είναι υπέρ της διατήρησης της εθνικής και πολιτικής μας ταυτότητας ή εναντίον (άρα υπέρ της κάθε κ. Ρεπούση);

Ο ΣΥΝ πρέπει ν' αποφασίσει «με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει», διαφορετικά είναι καταδικασμένος σε συνεχή συρρίκνωση.

Λένε: «Μνημόνιο ή χρεοκοπία», αλλά είναι: «ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΙΣΟΝ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ» (συνέχεια από τη σελ. 1)
 ουκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἄλλωστε και η μείωση μισθών και συντάξεων καθώς και οι απολύσεις στο δημόσιο αποτελούν ομολογία αδυναμίας εκπλήρωσης υποχρεώσεων.

Συνεπώς ήδη έχουμε μερική χρεοκοπία, που συρρικνώνει την ανάπτυξη προς όφελος των δανειστών της τρόικας, με θύματα τα παραγωγικά στοιχεία της ελληνικής κοινωνίας.

Το μνημόνιο υποθηκεύει την περιουσία της χώρας

Μέχρι την υπογραφή του μνημονίου το 90% του ελληνικού χρέους διεπόταν από το ελληνικό δίκαιο, γι' αυτό ήταν απαλλαγμένο από εμπράγματα ασφάλειες, δηλ. η Ελλάδα δεν ήταν υποχρεωμένη να υποθηκεύει περιουσιακά της στοιχεία. Έτσι, σε περίπτωση αδυναμίας αποπληρωμής του χρέους ή πτώχευσης του ελληνικού κράτους, οι δανειστές δεν ήσαν εξασφαλισμένοι, αφού η Ελλάδα, με αλλαγή της νομοθεσίας της, μπορούσε να υποχρεώσει τους δανειστές να συμφωνήσουν σε μία αναδιάρθρωσή του χρέους, με ευνοϊκότερους όρους για μας και χειρότερους γι' αυτούς. Διαφορετικά, θα πρέπει να προσφύγουν στα δικαστήρια.

Με την υπογραφή του μνημονίου (Δανειακή Σύμβαση παρ. 14,1) καταργήθηκε το ελληνικό δίκαιο για το χρέος και καθιερώθηκε το αγγλικό, που ευνοεί τους δανειστές. Τις διαφορές δανειστών και δανειζόμενου δε θα τις λύνει ελληνικό δικαστήριο, αλλά δικαστήριο της Ε.Ε., του οποίου οι δικαστές θα προέρχονται, κυρίως, από τις χώρες των δανειστών (παρ. 14,2). Επίσης, οι επί μέρους ξένοι δανειστές (τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ.) μπορούν πλέον να μεταβιβάζουν τα ελληνικά ομόλογα (μέσω της ΕΚΤ) στις χώρες-δανειστές. Έτσι επιβαρύνεται το ελληνικό χρέος στο σύνολό του με εμπράγματα ασφάλειες ακόμη και επί της μη απαλλοτριώσιμης (με βάση το ελληνικό δίκαιο) περιουσίας του ελληνικού δημοσίου, ακυρώνοντας το πλεονέκτημα της χώρας μας. Αν δηλ. δεν πληρωθεί μία δόση, οι δανειστές «νομιμοποιούνται» να κατάσχουν π.χ. πολεμικά πλοία ή το Μουσείο της Ακρόπολης (παρ. 14,5)! Περιττό να τονιστεί ότι μια Ελλάδα χωρίς την Ακρόπολη θα είναι μια άλλη Ελλάδα, με άλλη ταυτότητα.

Αλλά τα πράγματα έγιναν ακόμη χειρότερα μ' έναν επιπλέον όρο του μνημονίου: η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύεται να μην μπορεί να συνάψει άλλο ενυπόθηκο δάνειο από άλλη χώρα εκτός Ε.Ε. και ΔΝΤ μέχρι ν' αποπληρώσει το συγκεκριμένο (παρ. 2α,1). Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι μια κυβέρνηση που αποδέχεται την Ε.Ε. και το μνημόνιο χάνει το δικαίωμα να δανειοδοτηθεί από άλλη χώρα εκτός Ε.Ε., π.χ. την Κίνα ή τη Ρωσία, από τις οποίες θα μπορούσε να πάρει δάνειο με πολύ χαμηλότερο

επιτόκιο και πολύ ευνοϊκότερους όρους.

Δύο λογικές για την αντιμετώπιση του χρέους

Όπως διαφάνηκε και από τα προηγούμενα, υπάρχουν δύο τρόποι με τους οποίους επιχειρεί να εξοφλήσει το χρέος της μια χώρα. Ο πρώτος διέπεται από αναπτυξιακή λογική, δηλ. επιχειρεί να αυξήσει την παραγωγή, να αυξήσει τα εισοδήματα, να αυξήσει τις εξαγωγές, ώστε ν' αυξηθούν τα έσοδα του κράτους. Έτσι και η χώρα ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της και το βιοτικό επίπεδο του λαού βελτιώνεται. (Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι αυτά μόνο με αποχώρηση από την Ε.Ε. μπορούν να γίνουν, βλ. και προτάσεις στο τέλος του κειμένου).

Η Ε.Ε., η ΕΚΤ, το ΔΝΤ και η κατοχική τους κυβέρνηση ακολουθούν με το μνημόνιο το δεύτερο δρόμο, που διέπεται από την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, δηλ. μειώνουν τα έξοδα του κράτους χωρίς να αυξάνουν ουσιαστικά τα έσοδα. Η άγρια αφαίμαξη των εισοδημάτων, η αύξηση των συντελεστών φορολόγησης, η επιβολή νέων φόρων, η αύξηση των τιμών και η ραγδαία συρρίκνωση της παραγωγής έχουν ως τελικό αποτέλεσμα τα έσοδα του κράτους από τους φόρους να μειώνονται. Στην εισηγητική έκθεση του μνημονίου ισχυρίζονται ότι με τη συνταγή τους θα επιτύχουν αύξηση της ανταγωνιστικότητας (λόγω της μείωσης του κόστους εργασίας), άρα αύξηση των εξαγωγών, μείωση του εμπορικού ελλείμματος (λόγω και της μείωσης των εισαγωγών) και μείωση του πληθωρισμού. Τίποτα απ' αυτά δε θα γίνει. Στην πραγματικότητα όχι μόνο μετατρέπουν τη χώρα σε νεκροταφείο, αλλά ακολουθούν μια συνταγή καταδικασμένη σε αποτυχία. Κι αυτό το γνωρίζουν, αλλά έτσι λειτουργούν οι τοκογλύφοι. Οδηγός τους είναι το τυφλό πάθος τους για το άμεσο κέρδος! Αλλά κάποια στιγμή οι λαοί εξεγείρονται!

Τα πρώτα αδιέξοδα

Ήδη, 6 μήνες από την εφαρμογή του μνημονίου, φαίνονται ξεκάθαρα τα πρώτα αδιέξοδα, που έχουν προκαλέσει «αμηχανία» στους εμπνευστές του και πανικό στην κυβέρνηση. Τα κρατικά **έσοδα** του 2010 είναι κατά 2.4 δισ. λιγότερα από τις προβλέψεις, ενώ οι αντίστοιχες **δαπάνες** κατά 800 εκ. περισσότερες. Με την «αναθεώρηση» της EUROSTAT το **έλλειμμα** του 2009 ανέβηκε από 13,6% στο 15,4 % και το **χρέος** από 115,1% στο 126,8% . Έτσι το έλλειμμα αυξάνεται κατά 6 δισ. και οι δανειστές απαιτούν νέα σκληρότερα μέτρα, για να τα απορροφήσουν μέσα στο 2011. (Κι αυτό θα γίνεται συνεχώς, αν δεν τους σταματήσουμε.) Στο μνημόνιο προβλέπεται ότι ο **πληθωρισμός** για την περίοδο 2010-2014 θα κυμαίνεται από 0.4% έως →

1.9% και ήδη έφθασε στο 5.5%. Οι τιμές, αντί να μειώνονται, αυξάνονται λόγω των αλληπάλληλων αυξήσεων των έμμεσων φόρων και της ασυδοσίας των εγχώριων και ξένων αλυσίδων, προς δόξαν της ανταγωνιστικότητας. Η **ανεργία** καλπάζει (τον Αύγουστο του 2009 ήταν 9%, φέτος τον Αύγουστο έφθασε επίσημα στο 12,2%, στην πραγματικότητα είναι πολύ υψηλότερη). Το μνημόνιο προβλέπει ότι το 2012 θα φθάσει το 15,3%, δηλ. ας περιμένουμε ότι θα ξεπεράσει το 20%.

Το μνημόνιο οδηγεί με βεβαιότητα στη χρεοκοπία

Οι «φωστήρες» της τρόικας και οι υπηρέτες της κατοχικοί δε μας εξηγούν πώς θα πληρωθούν τα χρέη του κράτους, όταν τα εισοδήματά του μειώνονται και τα χρέη αυξάνονται ραγδαία. Το 2014-2015 η χώρα θα πρέπει να πληρώνει μόνο σε τοκοχρεολύσια περί τα 80 δισ. κάθε χρόνο, δηλ. το 35% του ΑΕΠ, δηλ. ποσό κατά 50% μεγαλύτερο από τα έσοδα του ετήσιου προϋπολογισμού του κράτους! Το ΔΝΤ, σε πρόσφατη έκθεσή του, προβλέπει ότι το 2020 το δημόσιο χρέος θα φθάσει το 176% του ΑΕΠ! Οι τόκοι των δανείων θα αυξάνονται σταθερά μέχρι και το 2014 και από 13,3 δισ. ευρώ φέτος θα ανέβουν στο ύψος ρεκόρ των 20,4 δισ. ευρώ το 2014. Μάλιστα το μνημόνιο προβλέπει ότι το 2012 η χώρα θα βγει και στις «αγορές», δεδομένου ότι οι δανειακές ανάγκες του 2010-2013 υπολογίζονται στα 193 δισ., ενώ ο μηχανισμός «στήριξης» προσφέρει μόνο 110 δισ.

Το ερώτημα είναι: πώς οι ανά τη γη τοκογλύφοι θα δανείσουν μια διαλυμένη οικονομία με 150% του ΑΕΠ χρέος και 35% του ΑΕΠ ετήσια τοκοχρεολύσια; Η απάντηση είναι εύκολη: μνημόνια και κατοχή συνεχώς, μέχρι πλήρους εξανδραποδισμού μας, με το κράτος να οδηγείται μαθηματικά στη χρεοκοπία, όπως ήδη πιστεύουν όλοι οι έγκυροι οικονομολόγοι καθώς και η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων. Χρεοκοπία που, εκτός από τη δυστυχία που προκαλεί στους ανθρώπους, απειλεί ευθέως και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, με την απαξίωση ακόμη και της εθνικής άμυνας, με πρόσχημα την οικονομία.

Υπάρχει άλλη λύση;

Η πρόταση Σαμαρά

Στις 7-7-2010 ο Α. Σαμαράς παρουσίασε τις θέσεις του κόμματός του για την έξοδο από το μνημόνιο. Είπε ότι δε χρειάζονται πρόσθετα μέτρα, πέραν αυτών που ήδη έχουν ληφθεί, και ότι πρέπει να υπάρξουν επιπλέον αντισταθμιστικά 7,2% του ΑΕΠ (περίπου 17 δισ.), για να καταπολεμήσουν την ύφεση, η οποία προκαλεί το ένα τρίτο του ελλείμματος του δημοσίου χρέους. Τα αντισταθμιστικά μέτρα περιλαμβάνουν ιδιωτικοποι-

ήσεις ή «μεταρρυθμίσεις», που πολλές εφαρμόζει ήδη η κατοχική κυβέρνηση, π.χ. ΟΣΕ, άνοιγμα «κλειστών» επαγγελματιών, κατάργηση καμποτάζ κ.λπ. Προτείνει επίσης επανορθωτικά μέτρα, όπως η αποκατάσταση συντάξεων σε χαμηλοσυνταξιούχους και ελάφρυνση φορολογίας στα καύσιμα. Υποστηρίζει ότι με τα μέτρα αυτά σε 18 μήνες θα έχει μηδενισθεί το έλλειμμα, ενώ το δημόσιο χρέος δε θα υπερβεί το 120% του ΑΕΠ. Τότε θα μπορεί η χώρα να απεμπλακεί από το μνημόνιο και να βγει στις «αγορές», αλλά θα πληρώνει τα τοκοχρεολύσια των έως τότε δανείων της τρόικας, που είναι 38 δισ. για το 2010 και 40 δισ. για το 2011, δηλ. σύνολο 78 δισ., αντί των 110 δισ., που είναι το σύνολο των δανείων της τρόικας μέχρι τέλους του 2013.

Οι προτάσεις αυτές, παρά τις ενδεχομένως καλές προθέσεις του Α. Σαμαρά, δεν ξεφεύγουν από τη λογική του συστήματος στα πλαίσια της Ε.Ε. και της ΟΝΕ, που παράγει ελλείμματα και χρέη κι έχει καταδικάσει τη χώρα σε διάλυση της παραγωγής της, με αποτέλεσμα να ζει με δανεικά. Το πού θα βρεθούν τα ποσά για να χρηματοδοτηθούν τα προτεινόμενα αντισταθμιστικά μέτρα είναι προφανές: με νέα δάνεια, τα οποία θα πάρουμε ή από την τρόικα ή από τις «αγορές». Έτσι δεν αποφεύγουμε την κρίση, απλώς τη μεταθέτουμε. Ασφαλώς όμως, με τις προτάσεις Σαμαρά, η κοινωνική κατάσταση θα είναι κάπως καλύτερη από τη σημερινή.

Άλλες προτάσεις

Ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ προτείνει να φύγει η χώρα από το μνημόνιο και να κρατικοποιήσει κάποιες τράπεζες, ώστε μέσω αυτών ο δανεισμός να γίνεται απ' ευθείας από την ΕΚΤ με επιτόκιο μόνο 1%, αντί των σημερινών τοκογλυφικών. Ορισμένοι **οικονομολόγοι** προτείνουν επαναδιαπραγμάτευση του χρέους με «κούρεμα» και επιμήκυνση, άλλοι προτείνουν ακόμη και επαναφορά του εθνικού νομίσματος, αλλά κανείς απ' αυτούς δεν προτείνει την έξοδο της χώρας από την Ε.Ε. ως προϋπόθεση σωτηρίας και ανάπτυξης. Μόνο το **ΚΚΕ** από τα κοινοβουλευτικά κόμματα έχει αναφερθεί στην ανάγκη «αποδέσμευσης» (απόφαση 18^{ου} συνεδρίου 18-22/2/2009, παρ. 38 και πρόγραμμα ΚΚΕ 1996), χωρίς όμως να προσδιορίζει για ποια φάση την προτείνει (ως άμεση προτεραιότητα ή όταν θα εφαρμοστεί το σταλινικό πρότυπο;) και (κυρίως) δεν κάνει καμιά απολύτως προσπάθεια για τη δημιουργία κινήματος με σκοπό την αποδέσμευση. Απλώς λόγια, για να εισπράττει τη δυσαρέσκεια προς την Ε.Ε. και την ΕΚΤ.

Είναι ενδιαφέρον, πάντως, ότι ο καθηγητής Σάβ-

βας Ρομπόλης, επικεφαλής του **Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ**, γράφει στην ετήσια έκθεση: «ακόμη και αν μηδενιστούν, ως εκ θαύματος, τα χρέη και τα ελλείμματα, μέσα σε μία δεκαετία η

χώρα θα έχει και πάλι τα ίδια δημοσιονομικά προβλήματα» (Ελευθεροτυπία 17-9-2010), εφ' όσον, θα εννοεί, παραμένουμε στην Ε.Ε.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Η παγκόσμια οικονομική κρίση συνεχίζεται και ανακυκλώνεται από τους ίδιους τους δημιουργούς της, με στόχο την όλο και αγριότερη εκμετάλλευση των λαών. Η Ελλάδα έχει την ατυχία να βιώνει την κρίση με μια κυβέρνηση που αποκάλυπτα εξυπηρετεί τα αμερικανικά, κυρίως, συμφέροντα (και κάποια ειδικότερα, όπως της Γκόλντμαν Σακς) και τα ευρωπαϊκά, κατά δεύτερο λόγο.

Για να αντιμετωπίσουμε την κρίση, πρέπει να εκδιώξουμε τη σημερινή κατοχική κυβέρνηση, να την αντικαταστήσουμε με άλλη, που να εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα, η οποία, κατά τη γνώμη του ΑΣΚΕ, θα πρέπει να κινηθεί στο παρακάτω πλαίσιο.

Α) Το ΑΕΠ της Ελλάδας είναι 230 έως 240 δισ. Αν από αυτά αφαιρεθεί ο ετήσιος δανεισμός (50 έως 70 δισ.), βγαίνει ότι ο πλούτος που παράγεται στη χώρα μας φθάνει καθαρά τα 170 έως 190 δισ. το χρόνο. Αυτός, όμως, ανισοκατανέμεται και υπερβολικά μεγάλο μέρος του διαρρέει στο εξωτερικό για εισαγωγές και τοκοχρεολύσια. Τα σημερινά τεράστια χρέη και τα ελλείμματα είναι τα σωρευτικά αποτελέσματα μιας αντιπαραγωγικής δομής, που επιβλήθηκε από την άρχουσα τάξη, με την επιλογή της για την ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ-Ε.Ε.-ΟΝΕ. (βλ. έκδοση ΑΣΚΕ-4). Γι' αυτό μια πραγματικά ελληνική κυβέρνηση (αριστερή ή δεξιά) οφείλει να προκηρύξει άμεσα **δημοψήφισμα για την αποχώρηση της χώρας από την Ε.Ε.**

Β) Με την αποχώρηση από την Ε.Ε. και την **επιναφορά της δραχμής**, οφείλουμε να **εθνικοποιήσουμε ένα μέρος του τραπεζικού συστήματος και να απαγορεύσουμε την ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων**. Έτσι ξαναπαίρνουμε στα χέρια μας τη νομισματική μας πολιτική, ώστε να μπορούμε να προωθήσουμε τις εξαγωγές μας, να μοιράζουμε τα βάρη των οικονομικών δυσκολιών σε όλους κι όχι μόνο στους εργαζόμενους και συνταξιούχους και να μην επιτρέπουμε σε κερδοσκόπους ή άλλους να υπονομεύουν την προσπάθεια της ανάπτυξης.

Γ) Με το μνημόνιο η χώρα μας θα φτάσει να πληρώνει για τους τόκους των δανείων περίπου τόσα όσα είναι οι μισθοί και οι συντάξεις του δημοσίου, που, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2011, είναι 22 δισ. Συνεπώς, λόγω του μνημονίου δε θα μπορεί το κράτος να πληρώνει μισθούς και συντάξεις, αφού η αφαίμαξη των πόρων της χώρας είναι συνεχής και αυξανόμενη. Το αδιέξοδο είναι ολοφάνερο. Γι' αυτό πρέπει να **καταργήσουμε αμέ-**

σως το μνημόνιο με απλό νόμο, όπως αυτός με τον οποίο μας επιβλήθηκε (άλλωστε τα χρήματα τα έχουν πάρει ήδη πίσω, δηλ. απλώς θα απαλλαγούμε από τους επαχθείς όρους). Ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας και άλλοι επιστημονικοί φορείς έχουν καταγγείλει το μνημόνιο ως αντισυνταγματικό κι έχουν προσφύγει στα δικαστήρια για την κατάργησή του, τα οποία, αν δεν είναι όργανά τους, θα μας απελευθερώσουν από το μνημόνιο αυτόματα και νομότυπα.

Δ) Η αντιπαραγωγική νοοτροπία του κράτους, δηλ. να καταναλώνεις περισσότερα απ' όσα παράγεις και να δανείζεσαι για να αγοράσεις, έχει περάσει και σε πολλές οικογένειες και είναι φαινόμενο παρακμής. Πολλοί έχουν δανειστεί για να αγοράσουν πολυτελές αυτοκίνητο ή για να πάνε διακοπές ή για άλλες αγορές, που δεν ήσαν απαραίτητες. Δε σκέφθηκαν ότι, αφού δεν είχαν δικά τους χρήματα γι' αυτές τις αγορές και με δεδομένο ότι γενικά το οικογενειακό εισόδημα θα μειώνεται συνεχώς και δε θα αυξάνεται, δε θα έβρισκαν χρήματα ούτε για να ξεπληρώσουν τα δάνεια. Η απερισκεψία κάνει τον άνθρωπο να ζητάει χρήματα που δεν είναι προϊόν εργασίας. Με την οργιώδη διαφήμιση τους έκαναν να πιστεύουν ότι τους χαρίζουν λεφτά, στην αρχή με τα τυχερά παιχνίδια (λαχεία, προπό κ.λπ.), μετά με το χρηματιστήριο, τώρα με τα δάνεια από τις τράπεζες. Αυτοί οι άνθρωποι δε βλέπουν μόνο τις οικογένειές τους, αλλά και το κοινωνικό σύνολο, γιατί δεν κινητοποιούνται (απεργίες κ.λπ.) και γενικά λειτουργούν υπό καθεστώς φόβου. Αν θέλουμε να πάμε μπροστά, αυτή η **υπερκαταναλωτική νοοτροπία πρέπει να εκλείψει**.

Ε) Η Ελλάδα θα πρέπει επιτέλους να **επαναστήσει και να αναπτύξει το παραγωγικό δυναμικό της**. Να προωθήσει τον αγροτικό τομέα, που πριν από την ένταξη στην ΕΟΚ-Ε.Ε. ήταν πλεονασματικός, να προωθήσει εφαρμογές υψηλής τεχνολογίας με το υψηλής στάθμης επιστημονικό δυναμικό που διαθέτει, να ενισχύσει και να προστατεύσει κάθε εγχώρια παραγωγική δραστηριότητα. Αυτό μπορεί να γίνει (αν χρειάζεται) με την επιβολή δασμών στα ξένα προϊόντα που ανταγωνίζονται τα ελληνικά, με επιδότηση της παραγωγής και των εξαγωγών, με εξασφάλιση αγορών στο εξωτερικό με διμερείς εμπορικές (και όχι μόνο) συμφωνίες με άλλες χώρες με βάση το αμοιβαίο όφελος κ.λπ.

ΣΤ) Η Ελλάδα πρέπει να **επαναδιαπραγματευ-** →

Θεί το χρέος της στην πραγματική του αξία. Η Αργεντινή το 2002 «κούρεψε» το 65% του χρέους και πλήρωσε μόνο το 35% των όσων απαιτούσαν οι δανειστές. Το 65% του χρέους της «κούρεψε» το 2004 και η Ουρουγουάη. Το 2008 ο Ισημερινός κήρυξε άνομο το χρέος προς τους δανειστές, οι οποίοι αντέδρασαν με κόψιμο περαιτέρω δανείων, αλλά η χώρα απευθύνθηκε στην Κίνα, από την οποία πήρε όσο δάνειο χρειαζόταν με πολύ ευνοϊκότερους όρους. Η χώρα μας στο εξής πρέπει να **δανείζεται μόνο για παραγωγικές επενδύσεις, κατά προτίμηση με εσωτερικό δανεισμό** από την Ελλάδα και την ομογένεια. Οι καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες φθάνουν τα 380 δισ. (στοιχεία Μαΐου 2010), ποσό που υπερβαίνει το δημόσιο χρέος και το οποίο εκμεταλλεύονται ασύδοτα και προς ίδιον όφελος οι τράπεζες (τρομακτικά bonus και φυγάδευση κεφαλαίων στο εξωτερικό), αντί να διατίθενται στην ορθολογική ανάπτυξη υπέρ της κοινωνίας. Αν χρειασθεί εξωτερικό δανεισμό η Ελλάδα, μπορεί να συνάψει μόνο διακρατικές συμφωνίες (π.χ. η Κίνα έχει δανείσει τη Σερβία και τη Μολδαβία με επιτόκιο 3%, έναντι κατασκευής έργων από κινέζικες εταιρείες, με χρόνο αποπληρωμής 15 χρόνια).

Z) Να απαιτήσουμε την καταβολή του κατοχι-

κού δανείου και των πολεμικών επανορθώσεων από τη Γερμανία. Αν η κ. Μέρκελ και οι διάδοχοί της αρνηθούν να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, τότε να διαγράψουμε ισόποσες υποχρεώσεις δικές μας προς τις γερμανικές τράπεζες. Αν χοντρύνουν το παιχνίδι (τουριστικές οδηγίες κ.λπ.), να ξέρουν ότι θα προχωρήσουμε σε μποϊκοτάζ των γερμανικών προϊόντων, που έχουν κατακλύσει την ελληνική αγορά. Αυτοί θα χάσουν πολύ περισσότερα.

H) Να προωθήσουμε την παιδεία, τον πολιτισμό, την έρευνα και την τεχνολογία. Η επένδυση στον άνθρωπο είναι η πιο παραγωγική επένδυση μιας χώρας. Την επένδυση δεν τη θεωρούμε με τη στενή έννοια του καπιταλιστικού κόσμου, που θέλει τους εργαζομένους να είναι εξειδικευμένοι σε ένα μόνο αντικείμενο, με μοναδικό σκοπό την κερδοφορία του εργοδότη και αποκλεισμένοι από κάθε άλλο μορφωτικό και πολιτιστικό στοιχείο (ώστε να είναι και πλήρως ελεγχόμενοι). Η Ελλάδα χρειάζεται πολίτες με συλλογική νοοτροπία, κοινωνικές ευαισθησίες, εθνική συνείδηση, ευρεία μόρφωση, συνεχιστές της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και με πανανθρώπινες αξίες, ανοιχτούς στους άλλους λαούς, ιδίως τους γειτονικούς, και τους πολιτισμούς τους.

Η ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΘΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το 1991, με προτροπή του ΔΝΤ, η Αργεντινή αποφάσισε να έχει το πέσος (το νόμισμά της) σταθερή ισοτιμία 1:1 με το δολάριο. Η καθιέρωση αυτή είναι **αντίστοιχη με την εισαγωγή του ευρώ στην Ελλάδα και με τις ίδιες συνέπειες.** Από τότε στην Αργεντινή, χώρα με μεγάλο φυσικό πλούτο, εφαρμόστηκε μία άνευ προηγουμένου νεοφιλελεύθερη πολιτική, με ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων επιχειρήσεων, κερδοσκοπία και φυγή κεφαλαίων στο εξωτερικό. Λόγω της σταθερής ισοτιμίας αυξήθηκαν οι τιμές των προϊόντων της (οι γειτονικές χώρες, όπως η Βραζιλία, υποτίμησαν το νόμισμά τους και έγιναν ανταγωνιστικότερες), μειώθηκαν οι εξαγωγές, αυξήθηκαν οι εισαγωγές, το εμπορικό ισοζύγιο έγινε ελλειμματικό, η ύφεση έφθασε στο 21% σε σχέση με το 1999, το ποσοστό της φτώχειας έφτασε το 57% και η ανεργία ξεπέρασε το 23%. Τα περιβόητα spread έφθασαν το 19,16% του βασικού επιτοκίου δανεισμού των ΗΠΑ (1916 μονάδες).

Το 2000 (σε 10 χρόνια περίπου, όπως και η Ελλάδα) η Αργεντινή προσφεύγει στο ΔΝΤ για δάνειο 40 δισ. δολαρίων, το οποίο ΔΝΤ υπαγορεύει αυστηρή λιτότητα. Το Νοέμβριο του 2001 η κυβέρνηση παραδέχεται ότι δεν μπορεί να εκπληρώσει τους όρους του ΔΝΤ για μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και το ΔΝΤ αρνείται να χορη-

γήσει τη δόση του δανείου (1,25 δισ. δολ.). Το δημόσιο χρέος ήταν τότε 173 δισ. δολ. Η κυβέρνηση επέβαλε περιορισμούς στις αναλήψεις καταθέσεων (έως 250 πέσος την εβδομάδα) και στις 13 Δεκεμβρίου 2001 ξέσπασε γενική απεργία, με αποτέλεσμα ο τότε πρόεδρος Φερνάντο Ντε Λα Ρούα να φύγει με ελικόπτερο από την πίσω πόρτα του προεδρικού μεγάρου! Λίγο αργότερα έγινε η **επίσημη αναγγελία της χρεοκοπίας της χώρας** (αδυναμία και στάση πληρωμών απέναντι στους δανειστές της).

Για την αντιμετώπιση της κρίσης, η Αργεντινή υποτίμησε το νόμισμά της κατά 28%, ενώ επαναδιαπραγματεύτηκε το χρέος της, αναγνωρίζοντας μόνο το 35% των ονομαστικών χρεών. Αυτό το έκανε με αντικατάσταση των παλαιών ομολόγων με νέα, που είχαν το 25% της αξίας των παλαιών. Οι δανειστές, πλην Γερμανίας και Ιταλίας, δέχτηκαν το «κούρεμα», για να μη χάσουν και το υπόλοιπο 35%! Για την αποπληρωμή των παλαιών χρεών της χώρας, σε αντίθεση με τα προηγούμενα, **δεν αναγνωρίζεται η δικαιοδοσία των δικαστηρίων του εξωτερικού.** Εάν δηλαδή η Αργεντινή σταματήσει ξανά να πληρώνει τα χρέη της, τότε οι δανειστές της θα πρέπει να υποβάλουν αγωγές στα εθνικά της δικαστήρια – με τις δικές της νομικές διαδικασίες. Η Γερμανία και η Ιταλία ας ψάξουν σ' αυτά να πά-

ρουν τα χρήματά τους...

Το αποτέλεσμα ήταν ότι από τα τέλη του 2002 η Αργεντινή άρχισε να ανακάμπτει, το 2003 είχε ανάπτυξη 8,9% κι αυτοί οι υψηλοί ρυθμοί (6% έως 9%) συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Έτσι μείωσε ήδη σημαντικά το εμπορικό της έλλειμμα και το χρέος της.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο τότε πρόεδρος Φερνάντο Ντε Λα Ρούα παραδέχεται τώρα ότι οι συνταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου οδήγησαν τη χώρα του στην οικονομική καταστροφή και υποστηρίζει ότι τα μέτρα λιτότητας που εφαρμόζει σήμερα η ελληνική κυβέρνηση, με περικοπές μισθών και αυξήσεις φόρων, τα εφάρμοσε και ο ίδιος το 2001 στην Αργεντινή και λίγο μετά η χώρα του χρεοκόπησε.

[Σε επόμενο φύλλο θα αναφερθούμε στην, επίσης πολύ διδακτική, περίπτωση του Ισημερινού.]

ΑΦΟΥ ΘΑ ΦΥΓΟΥΝ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΟΣ ΔΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΖΑΜΙ;

(συνέχεια από τη σελ. 1)

πανηγυρικά **προκλητική εμφάνιση «προσευχής»** σε κεντρικές πλατείες της Αθήνας και μάλιστα στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου, στο κέντρο της πόλης.

Φυσικά, ήταν κεντρικά (κυρίως από ξένους γνωστών στοχεύσεων) σχεδιασμένη κίνηση, που άφησε άναυδους και τους πιο καλοπροαίρετα αφελείς πολίτες, που ακόμη διερωτώνται ποιος τους έδωσε τη σχετική άδεια, χωρίς απάντηση, βεβαίως!

Οι θέσεις μας για τους οικονομικούς(;) μετανάστες είναι γνωστές (φύλλο 88 της «Ε»). Περιττεύει, λοιπόν, να επαναλάβουμε την ευαισθησία μας για όσους υποφέρουν και για **τα ανθρώπινα δικαιώματά** τους, μεταξύ των οποίων και τα θρησκευτικά, π.χ. ίδρυση ναών (όπως όλες οι θρησκευτικές μειονότητες με δικά τους μέσα), που **πρέπει πάντοτε να είναι σεβαστά**· αλλά και την υποχρέωση όλων των μεταναστών να σέβονται τη χώρα όπου νομίμως διαμένουν και τους πολίτες της. Νομίμως όμως. Όποιος παράνομα εισέρχεται στη χώρα δεν παραβιάζει μόνο τους νόμους της αλλά και περιφρονεί τους πολίτες της.

Στην περίπτωση, επομένως, παράνομης εισόδου οποιουδήποτε δεν μπορεί να γίνει ανεκτή, πόσο μάλλον παραδεκτή, καμία έγερση απαιτήσεων ούτε επίκληση δικαιωμάτων οποιασ μορφής. **Η νόμιμη είσοδος είναι προϋπόθεση για κάθε προστασία.**

Έτσι, όσο σκληρό κι αν ακούγεται, είναι ζήτημα ευθύνης και δικής μας αξιοπρέπειας πρώτα να απαιτούμε από αυτούς να σεβαστούν τη χώρα μας και τους πολίτες της και μετά να απαιτούν το δικό μας σεβασμό προς αυτούς (ανεξάρτητα αν

Η αναδιάρθρωση του χρέους

Πολλές χώρες με μεγάλο χρέος έφτασαν στο σημείο να μην μπορούν να πληρώνουν τα χρέη τους στις προθεσμίες και με τους όρους που καθόρισαν οι συμφωνίες που έκαναν με τους δανειστές τους, οπότε βρέθηκαν στην ανάγκη επαναδιαπραγμάτευσης-αναδιάρθρωσης του χρέους τους. Η Ελλάδα δύσντομα θα βρεθεί σ' αυτή την ανάγκη.

Η αναδιάρθρωση μπορεί να σημαίνει συμφωνία με τους δανειστές για «κούρεμα» του χρέους, δηλ. διαγραφή ενός μέρους του, ή επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής ή μείωση του επιτοκίου ή όλ' αυτά, ανεξαρτήτως αν υπάρχει στάση πληρωμών ή όχι.

Η κυβέρνηση μιας χρεωμένης χώρας, ανάλογα με το βαθμό υποταγής της ή ανεξαρτησίας της, μπορεί να κάνει την αναδιάρθρωση με καλύτερους ή χειρότερους όρους. Έχει κανείς αμφιβολία πώς θα διαπραγματευτεί το χρέος μας η κατοχική κυβέρνηση του Γιωργάκη; Μνημόνια και κατοχή εσαεί!

εμείς τους αντιμετωπίζουμε με ανθρωπισμό, όπως ταιριάζει στην ιστορία και τις παραδόσεις μας).

Ως προσωρινός επίλογος ας λεχθεί και τούτο: αυτοί που κόπτονται για την προστασία των παράνομων μεταναστών και τα θρησκευτικά, επί του προκειμένου, δικαιώματά τους τα αρνούνται, χλευαστικά μάλιστα, για τα αντίστοιχα των δικών μας, στην Ελλάδα και αλλού. Τι θα γινόταν π.χ. αν ο Χριστόδουλος μάζευε ορθόδοξους στα Προπύλαια;

Εξαιρετικό είναι το σχόλιο του Στ. Λυγερού: «Είναι πολιτικά ανήθικο εύποροι αριστεροί και φιλελεύθεροι αστοί από απόσταση ασφαλείας να παραδίδουν αντιρατσιστικά μαθήματα. Είναι ανέξοδο και εύκολο να πουλάς ανθρωπισμό, όταν δε συγχρωτίζεσαι με λαθρομετανάστες, όταν δεν κατοικείς στις ίδιες γειτονιές, δε στέλνεις τα παιδιά σου στα ίδια σχολεία, δε χρησιμοποιείς καν τα δημόσια νοσοκομεία και βεβαίως δεν ανταγωνίζεσαι για τις ίδιες θέσεις εργασίας. Συνήθως η μόνη σχέση που έχουν όλοι αυτοί με τους λαθρομετανάστες είναι ότι τους χρησιμοποιούν ως υπηρετικό προσωπικό.» (Καθημερινή 12/11/10)

Τους χρησιμοποιούν, λοιπόν, για δικούς τους, ανομολόγητους σκοπούς, που τους καθορίζουν άλλοι. Τα γνωστά ξένα κέντρα που καταστρέφουν τους λαούς μόνο και μόνο για να παγιώσουν τις κατακτήσεις και την εκμετάλλευσή τους.

Ομολογία

«Εάν επιτρέψουμε στις χώρες του ευρωπαϊκού νότου να υποτιμήσουν τα νομίσματά τους, (κάτι που θα συμβεί, αν εκδιωχθούν από το ευρώ), θα χτυπηθούν οι εξαγωγές μας και η οικονομία μας.» (Γιαν Κεές ντε Γιάγκερ, Ολλανδός Υπ. Οικονομικών)

ΤΟ ΝΕΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (συνέχεια από τη σελ. 1)

περιοχής μας, δίνοντας αυξημένες αρμοδιότητες στην Τουρκία, η οποία έσπευσε εξ αρχής να θέσει τους όρους της (μεταξύ των οποίων να μη στοχοποιηθεί το Ιράν), ενώ η Ελλάδα απλά επιφυλάχθηκε, που σημαίνει ότι θεωρητικώς συζητεί τα πάντα!

Το πιο σημαντικό, που προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία, είναι ότι το νέο δόγμα περιλαμβάνει διεύρυνση των αρμοδιοτήτων και των λόγων επεμβάσεων της συμμαχίας. Πλέον, **δε θα παρεμβαίνει για στρατιωτικούς και μόνο λόγους, αλλά και για περιβαλλοντικούς, ηλεκτρονικής τρομοκρατίας, κοινωνικών αναταραχών!!** Δεν έχουν πλέον καμιά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις καταστολής των χωρών μελών. Προφανώς τρομοκρατήθηκαν από το γεγονός ότι η ρουμανική αστυνομία, αντί να χτυπήσει τους

διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τα αντιλαϊκά μέτρα, ενώθηκε μαζί τους! Τώρα, λοιπόν, θα μας στέλνουν στρατό του ΝΑΤΟ για την αντιμετώπιση των κινητοποιήσεών μας. Είναι σαφές ότι το ΝΑΤΟ θα μεταβληθεί σε ένα διεθνή χωροφύλακα προάσπισης των ζωτικών συμφερόντων της Νέας Τάξης με ποικίλες (ιδιαίτερα για την Ελλάδα) αφορμές. Έννοιες όπως η εθνική κυριαρχία θα δεχθούν μεγαλύτερο ακόμα πλήγμα.

Για όλ' αυτά ο Γιωργάκης δηλώνει ότι «τα αποτελέσματα της διάσκεψης είναι ιδιαίτερα θετικά»!! Η ανάγκη για αποχώρηση της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ (πάγια θέση του ΑΣΚΕ) γίνεται ακόμα πιο επιτακτική. Και η ανάγκη ανατροπής των κατοχικών επίσης.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: Υποχώρηση και στο περιουσιακό

«Λύση» του κυπριακού χειρότερη του σχεδίου Ανάν ετοιμάζουν οι Αγγλοαμερικανοί, με τη συγκατάθεση των «προθύμων» κυβερνήσεων του Χριστόφια και του Γιωργάκη.

Εκτός από τις πρώτες επαχθείς παραχωρήσεις για την παραμονή 50.000 εποίκων (που στο παζάρι θα γίνουν πολύ περισσότεροι) και την εκ περιτροπής προεδρία, ο Χριστόφιας προχώρησε σε τρίτο μεγάλο απόπημα, για το περιουσιακό. Με τις προτάσεις του απαγορεύει στην πράξη στη συντριπτική πλειονότητα των Ελληνοκυπρίων προσφύγων να επανακτήσουν την περιουσία τους, παραβιάζοντας κάθε διεθνή νομιμότητα. [Οι αναγνώστες που επιθυμούν ανάλυση μπορούν να απευθυνθούν στο ΑΣΚΕ.] Έτσι διασφαλίζεται ότι στα κατεχόμενα μετά τη «λύση» οι Ελληνοκύπριοι θα είναι μια μικρή μειοψηφία.

Ενδεικτικά της ψοφοδεούς στάσης του Χριστόφια είναι και τα εξής δύο γεγονότα: α) Ματαίωσε για τρίτη συνεχή χρονιά τη στρατιωτική άσκηση «Νικηφόρος», για να μη στενοχωρηθούν οι Τούρκοι, οι οποίοι διατηρούν αμείωτη την κατοχική δύναμη των 40.000 στην Κύπρο, χωρίς διάθεση αποχώρησης, την οποία μάλιστα διευκολύνει, προμηθευοντάς την με φθινό πετρέλαιο. Οι Τούρκοι δε ματαίωσαν καμιά άσκησή τους και συνεχίζουν να ξοδεύουν τεράστια ποσά για την ενίσχυση των ενόπλων τους δυνάμεων. β) Κατά το φιάσκο του ανοίγματος του Λιμνίτη, μεταξύ άλλων απίστευτων, ο Χριστόφιας κατέβασε από την προεδρική λιμουζίνα τη σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας! Τελικά το άνοιγμα του οδοφράγματος έγινε με τρόπο που να εξυπηρετεί το ψευδοκράτος (διακίνηση τουριστών) και όχι τους

Ελληνοκύπριους παραγωγούς αγροτικών προϊόντων της Τηλλυρίας, με τους οποίους διαπληκτίστηκε ο Χριστόφιας ενώπιον Τούρκων και ΟΗΕδων!

Εν τω μεταξύ σάλος έχει ξεσπάσει στην Κύπρο με την κυκλοφορία του βιβλίου «Σημαδεμένη Τράπουλα» 3 Κυπρίων αναλυτών, στο οποίο αποκαλύπτονται τα πρακτικά των συζητήσεων του διαβόητου εκπροσώπου του ΟΗΕ Ντάουνερ, από τα οποία φαίνεται ότι Αγγλοαμερικανοί, ΟΗΕ, Ευρωπαϊκή Ένωση, Τούρκοι και οι ελληνόφωνοι υποστηρικτές του ΝΑΙ (μεταξύ τους και ο Χριστόφιας), σε αγαστή συνεργασία, μηχανορραφούν, για να εξουδετερώσουν τις αντιδράσεις του 76% των Ελληνοκυπρίων που απέρριψαν το σχέδιο Ανάν!!

Συγχρόνως αυξάνει υπέρμετρα ο αριθμός των παράνομων μεταναστών και στη Λάρνακα είχαμε το πρώτο σοβαρό επεισόδιο. Κι όλ' αυτά, ενώ πυκνώνουν οι πληροφορίες για «λύση» στις αρχές του 2011! Ο Θεός να βάλει το χέρι του! (Και ο ελληνισμός όπου γης την αντίστασή του!)

Ασχημίες του ΚΚΕ στην πορεία του Πολυτεχνείου

Επί 36 χρόνια επικεφαλής της πορείας του Πολυτεχνείου είναι το πανό και το μπλοκ του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών (ΣΦΕΑ) 1967-1974. Τιμής ένεκεν! Εφέτος για πρώτη φορά, με μια απίστευτη και ακατανόητη κίνηση, το ΚΚΕ «έτρεξε» και μπήκε μπροστά από τους αντιστασιακούς, τους οποίους απέκλεισε (ηλικιωμένους ανθρώπους τους περισσότερους) με τετραπλή αλυσίδα ροπαλοφόρων! Πολλοί αντιστασιακοί δεν ανέχθηκαν την υποτίμηση αυτή του Συνδέσμου τους και αποχώρησαν, παραβαίνοντας τον όρκο τιμής πως, όσο τους πηγαίνουν τα πόδια τους, θα πορεύονται κάθε χρόνο προς την πρεσβεία.

ΟΙ ΚΑΤΟΧΙΚΟΙ «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΖΟΥΝ» ΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Τον προηγούμενο μήνα η υπουργός (όχι Εθνικής, πλέον) Παιδείας κάλεσε τους πρυτάνεις των ΑΕΙ να συζητήσουν για τη νέα «μεταρρύθμιση» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η πρωτοτυπία ήταν ότι πρώτη φορά υπουργός κάλεσε ενδιαφερόμενους σε διάλογο χωρίς ο ίδιος να παρουσιάσει προτάσεις! Γι' αυτό και ο πρύτανης του ΕΜΠ αρνήθηκε να παραστεί.

Η αλήθεια είναι ότι (δυστυχώς) η υπουργός έχει προτάσεις (αποφάσεις, μάλλον), τις οποίες είχε σκοπό να παρουσιάσει στη σύνοδο, αλλά, για να μη γίνει του... Λονδίνου παραμονές εκλογών, σκέφτηκε να τις κρατήσει για αργότερα. Μερικές απ' αυτές, όμως, διέρρευσαν στον τύπο και είναι ενδεικτικές των προθέσεων των κατοχικών **να παραδώσουν τα ΑΕΙ στους ξένους μεγαλοεπιχειρηματίες**. Μεταξύ άλλων προβλέπουν ότι:

α) Η εκλογή των καθηγητών θα γίνεται από διεθνή εκλεκτορικά σώματα!

β) Μπορούν να εκλέγονται και ξένοι καθηγητές (οι οποίοι θα διδάσκουν στα αγγλικά, προφανώς), που θα μπορούν να διατηρούν συγχρόνως έδρα και σε ξένο πανεπιστήμιο!

γ) Η διδασκαλία των αλλοδαπών φοιτητών θα γίνεται στα αγγλικά (τα οποία, υπενθυμίζουμε, η κ. Διαμαντοπούλου, ως επίτροπος, είχε προτείνει ως δεύτερη επίσημη γλώσσα μας).

δ) Η αξιολόγηση των ερευνητικών προτάσεων θα γίνεται αποκλειστικά από ξένους κριτές!!

Είναι αντιληπτό γιατί το υπουργείο Παιδείας δεν είναι πλέον Εθνικής!

Η διαχείριση των οικονομικών των πανεπιστημίων, περιλαμβανομένης της μισθοδοσίας, θα περιέλθει στα ίδια τα πανεπιστήμια. Με δεδομένο ότι η κρατική χρηματοδότηση περικόπτεται δραστικά, είναι προφανές ότι **θα νομιμοποιηθεί και θα γενικευτεί η χρηματοδότηση από ιδιωτικές εταιρείες-χορηγούς**. Το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό δε θα είναι υπάλληλοι του κράτους, στην υπηρεσία της κοινωνίας, αλλά υπάλληλοι του ιδιωτικού κεφαλαίου, στην υπηρεσία της κερδοφορίας του.

Τα «επιστημονικά» πορίσματα θα είναι προαποφασισμένα. Θα μας εξηγούν π.χ. τους λόγους για τους οποίους τα μικρά παιδιά πρέπει να πίνουν coca-cola και θα ισχυρίζονται ότι τα ηλεκτρονικά παιχνίδια της βίας, της διαστροφής και της αποβλάκωσης όχι μόνο δε βλάπτουν τα παιδιά, αλλά συμβάλλουν στη διανοητική τους ανάπτυξη! Ήδη στη Δυτ. Ευρώπη κυκλοφορούν τέτοιες «επιστημονικές απόψεις». Δε θα δημοσιεύονται πορίσματα που θα προστάτευαν την υγεία των

ανθρώπων, αλλά θίγουν τα συμφέροντα εταιρειών φαρμάκων και μεταλλαγμένων ή βιομηχανιών που ρυπαίνουν. Η έρευνα θα περιορίζεται στους τομείς που αποδίδουν κέρδος στις επιχειρήσεις ή θα αναζητά τρόπους για τον έλεγχο της συνείδησης και την εξουδετέρωση των πολιτών.

Για την αποτελεσματικότερη χειραγώγηση των πανεπιστημίων, καταργείται το αυτοδιοίκητο και προωθείται η διαρχία, δηλ. τα ΑΕΙ θα διοικούνται όχι αποκλειστικά από την πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά από μικτά σώματα, στα οποία αποφασιστικό ρόλο θα παίζουν **εξωπανεπιστημιακοί «μάννατζερ»!**

Ελπίζουμε η αντίδραση διδασκόντων, διδασκομένων, ερευνητών και του ελληνικού λαού να ακυρώσει και αυτά τα σχέδια των κατοχικών! Και να τους απομακρύνει από την εξουσία το ταχύτερο! Και τότε να ασχοληθούμε σοβαρά με τις παθογένειες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, για να τη θέσουμε σε δρόμο ανάπτυξης, στην υπηρεσία του λαού και του τόπου, ξεκινώντας από το βασικό, με το οποίο κανείς (δημόσια) δεν τολμά να ασχοληθεί: τους στόχους της και το περιεχόμενο των σπουδών. Γιατί εμείς πιστεύουμε σε κάτι που δεν μπορούν να κατανοήσουν αυτοί που βλέπουν την οικονομία και τους ανθρώπους σαν αριθμούς: ότι η εκπαίδευση είναι η πιο παραγωγική επένδυση μιας χώρας, ιδιαίτερα οι ανθρωπιστικές επιστήμες, που διασφαλίζουν την εθνική και πολιτιστική μας ταυτότητα.

Ο Νικολάκης επεκτείνεται

Η εταιρεία του αρχηγαδελφού «Investing in Greece» για την «επένδυση» στον Αστακό ατύχησε λόγω των υπερβολικών απαιτήσεών του. Δεν το έβαλε όμως κάτω. Ίδρυσε νέα μονοπρόσωπη (!) ΕΠΕ, η οποία, μεταξύ άλλων, μπορεί να συνεργάζεται με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, βιβλιοθήκες, ΜΜΕ, και κινηματογραφικές λέσχες. Ευρύ πεδίο και... Θα προλάβει όμως;

Κι άλλο κατόρθωμα «Ανεξάρτητης Αρχής»

Αποκαλύφθηκαν (λες και όλοι δεν τα ήξεραν) τα αίτια των πανεπιστημιακών επιλογών, της οικογενειοκρατίας και των πλαστών ουσιαστικά διδακτορικών τίτλων, που στην μεγάλη τους πλειονότητα είναι προκατασκευασμένοι σε ειδικά φροντιστήρια!

Το Υπουργείο Παιδείας ζήτησε καταστάσεις τουλάχιστον της οικογενειοκρατίας από τις διάφορες σχολές και αυτές ζήτησαν τη γνώμη της Ανεξάρτητης Αρχής προσωπικών δεδομένων για το αν έπρεπε να απαντήσουν στο Υπουργείο!

Απάντηση, μέχρι τώρα, δεν πήραν.